SJORS

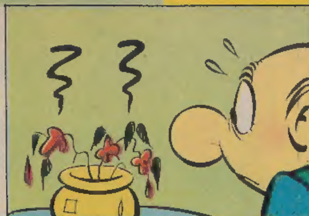
13 JANUARI 1968
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr. 2

van de Rebellenclub

SOFOKLES

WELKE DRIEDUBBELOVERGEHAALDE SUFFERD HEEFT MIJN NIEUWE KUNSTBLOE-MEN WATER GEGEVEN?

VAN ALLES WAT

BIJ DE VOORPLAAT

Het is volop winter en ondanks alle plezier en gezelligheid van dit jaargetijde verlangen we diep in ons hart al weer naar het voorjaar en de zomer. Zo niet de ijsbeer, voor wie het niet koud genoeg kan worden. Hij voelt zich vooral in deze tijd in zijn element, dat kun je wel zien op de omslag van deze week!

DOOLHOF

Welke van de vier kabouters is op de goede weg naar de oude kabouter met de zak?

Oplossing: nummer 2.

Raar maar waar

Een Zuidafrikaan, die ergens in een onherbergzame streek van zijn land de hele dag op zoek was geweest naar diamanten, had er tegen de avond genoeg van en besloot naar huis te gaan. Met een nijdig gebaar (omdat hij niets gevonden had) gooide hij zijn schep neer. Een vriend pakte even later de schep op en vond onder het werktuig een diamant ter waarde van tweeduizend pond!

Op een scheepswerf in het Engelse Hull is onlangs een schip gebouwd dat nu dienst doet op een bergmeer. Het schip werd van Hull naar Peru in Zuid-Amerika gevaren en daar in onderdelen uit elkaar genomen. De onderdelen werden een kleine vierduizend meter hoog het Andesgebergte in gebracht naar het Titicacameer en daar werd het schip opnieuw in elkaar gezet. Het doet nu dienst als veerboot op dit hoogst gelegen meer ter wereld.

FLITS

Al is het dan koud, je hoeft er nog niet direct je hoofd bij te verliezen!

LANGSTE GLIJBAAN

Dit is de langste glijbaan ter wereld. Hij staat (ja, waar dacht je anders?) in Amerika en om precies te zijn in een buitenwijk van Los Angeles. Het hoogste punt bevindt zich ruim tien meter boven de grond en de totale lengte van de baan is vijfenvijftig meter. Er zijn negen glijgoten naast elkaar, dus er kunnen heel wat liefhebbers tegelijk naar beneden suizen. In de baan zitten verscheidene verhogingen, zodat men vaart houdt tot het einde toe. Om alle moeders bij voorbaat gerust te stellen: aan elke bezoeker wordt een keurig matje verstrekt ter bescherming van zijn of haar kleren!

Attentie! Attentie! Deze week alles over de Fokker Fellowship! Bladzijde 16 en 17!

DE FELLOWSHIP

Dit is het nieuwste produkt van de vliegtuigfabriek Fokker, de F-28 Fellowship. In mei aanstaande wordt dit toestel, waarvan tot nog toe alleen prototypes bestonden, in serieproduktie genomen. Alles over deze F-28 kun je lezen op bladzijde 16 en 17.

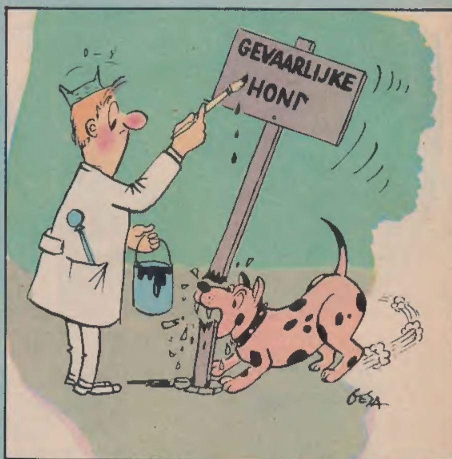

WELKE PLAATJES ZIJN GELIJK?

Van deze negen plaatjes zijn er twee die precies eender zijn. Vergelijk ze op je gemak en probeer de eendere plaatjes te vinden.

Plaatje 6 en 7.

Een magere en een dikke man staan in de overvolle tram. De magere zegt op klaaglijke toon: „Omdat ik zo mager ben, zien de mensen mij over het hoofd en staat er niemand voor me op!" Waarop de dikke troostend antwoordt: „O, dat is nog niks. Ik heb het veel moeilijker. Ik moet net zo lang wachten, tot er twee mensen tegelijk opstaan!"

Kara Ben Nemsi

DOOR dr. KARL MAY

DE HELD UIT DE WOESTIJN

NIET SCHIETEN, HEER! NIET SCHIETEN!
HOUD JE RUSTIG, JULLIE!

UW LEVEN IS IN MIJN HANDEN. BENT U BEREID HET ONRECHT ONGEDAAN TE MAKEN?

WAT WILT U VAN MIJ?
Ooo!!

EEN VROUW WERPT ZICH AAN KARA'S VOETEN.
DOOD HEM NIET! HIJ IS MIJN MAN!
IK BEN GEEN MOORDENAAR. HET ENIGE DAT IK WIL, IS GERECHTIGHEID.

LUISTER NIET NAAR HEM! HIJ LIEGT!
IK HAAT Ú, WANT U BENT EEN VIJAND VAN MIJN MAN! DEZE VREEMDELING LIEGT NIET!

VEROORDEEL DEZE MAN NIET, MAAR ZET HEM OVER DE GRENS!

IK BEN EEN EERLIJK RECHTER EN...
DAT IS VOLDOENDE! OP DEZE VOORWAARDE ZAL IK U LOS-LATEN!

LAAT DEZE BLANKE GAAN EN SLUIT DE ARMENIËR OP. DOE MET HEM WAT JE WILT.
HEEL GOED. STOP DIE MAN IN DE CEL.

NEE, BIND HEM AAN DIE PALM. MIJN MANNEN ZULLEN HEM BEWAKEN.

IK ZAL HEM BEWAKEN. HIJ IS DE MOORDENAAR VAN MIJN VADER.

JE ZULT JE STRAF NIET ONTLOPEN, SCHURK!
IK BEN NOG NIET DOOD! IK HEB NOG EEN VERRASSING VOOR JE IN PETTO!

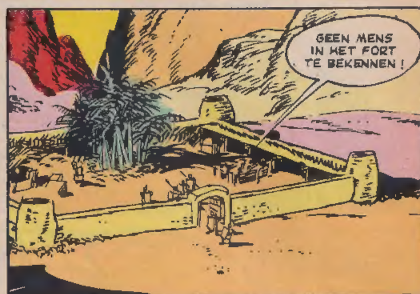
TRIBUNZIO

Op de rug van de olifant Jujubes is Tribunzio bij het fort Moerzoek aangekomen.

en de Garamanten

DE BANNELING

VAN NIMMORAC

TEKST EN TEKENINGEN:

EEN AVONTUUR VAN RIDDER D'AMAURY

D'Amaury is door het lot aangewezen als beschermer van de koningsdochter Blandine.

DE

IJZEREN RIN

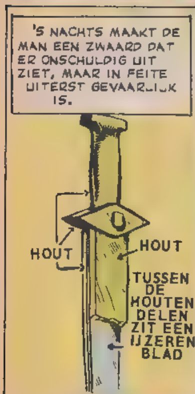
D'AMAURY WORDT UITGENODIGD IN HET STRIJDPERK TE TREDEN.
JE KUNT WEIGEREN, AMAURY! NIEMAND HEEFT HET RECHT HET BESLUIT VAN MIJN VADER TE NEGEREN.
IK KAN NIET WEIGEREN, BLANDINE! MAAR WEES GERUST, IK RED ME WEL!

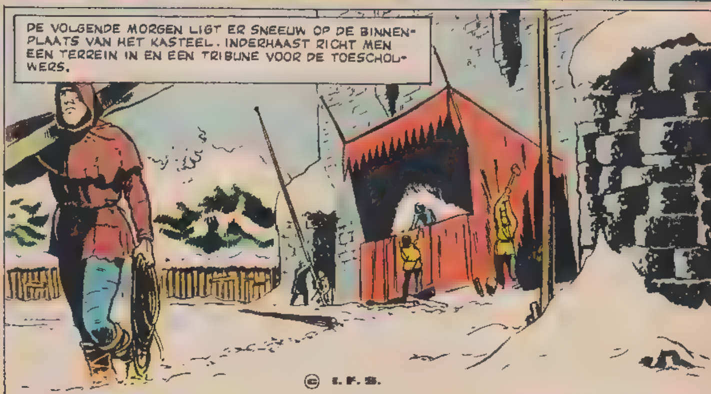
INTUSSEN BRENGT WOLFRAM EEN BEZOEK AAN EEN HANDWERKSMAN.
JE MOET PRECIES ZO'N HOUTEN ZWAARD VOOR ME MAKEN, MAAR VAN BINNEN VERZWAARD MET IJZER. HIER IS GELD VOOR JE MOEITE!
ZEKER, HEER. IK ZAL HET DOEN.

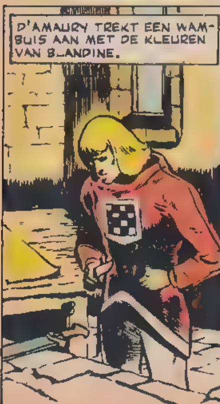
ER IS HAAST BIJ. IK HEB DAT ZWAARD MORGENOCHTEND BIJ ZONSOPGANG NODIG!

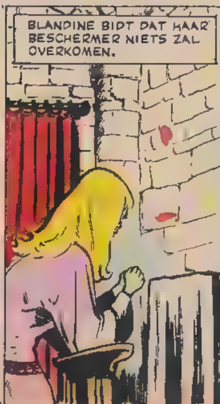
'S NACHTS MAAKT DE MAN EEN ZWAARD DAT ER ONSCHULDIG UIT ZIET, MAAR IN FEITE UITERST GEVAARLIJK IS.
HOUT
HOUT
TUSSEN DE HOUTEN DELEN ZIT EEN IJZEREN BLAD

DE VOLGENDE MORGEN LIGT ER SNEEUW OP DE BINNENPLAATS VAN HET KASTEEL. INDERHAAST RICHT MEN EEN TERREIN IN EN EEN TRIBUNE VOOR DE TOESCHOUWERS.
© I. F. S.

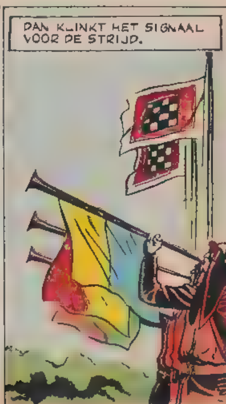
D'AMAURY TREKT EEN WAMBUIS AAN MET DE KLEUREN VAN BLANDINE.

BLANDINE BIDT DAT HAAR BESCHERMER NIETS ZAL OVERKOMEN.

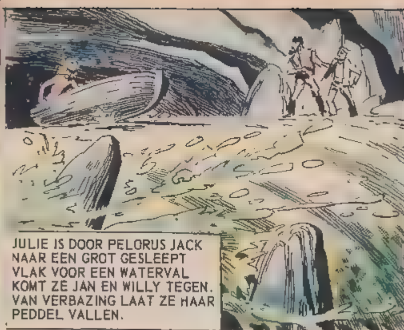

ALLEEN WOLFRAM VERHEUGT ZICH OP DE STRIJD.
HA! HA! DANK ZIJ DIT ZWAARD ZAL IK D'AMAURY GEMAKKELIJK VERSLAAN EN ZO BLANDINES BESCHERMER WORDEN!

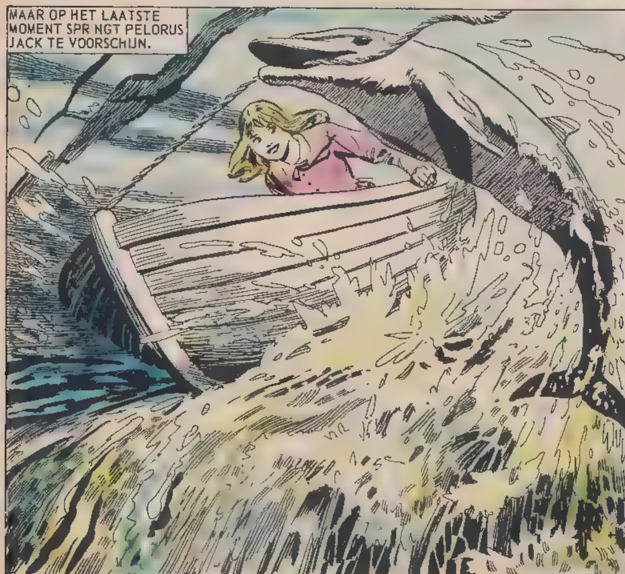

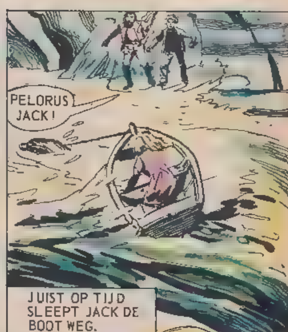
DAN KLINKT HET SIGNAAL VOOR DE STRIJD.

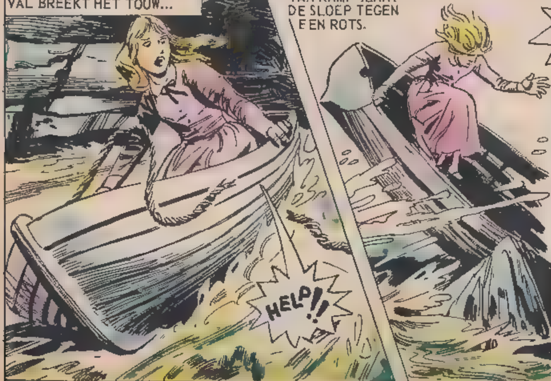

DE AVONTUREN VAN
Jan
en
Julie
en
Pelorus Jack

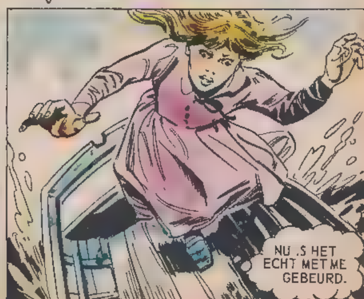

JULIE IS DOOR PELORUS JACK NAAR EEN GROT GESLEEPT VLAK VOOR EEN WATERVAL KOMT ZE JAN EN WILLY TEGEN. VAN VERBAZING LAAT ZE HAAR PEDDEL VALLEN.

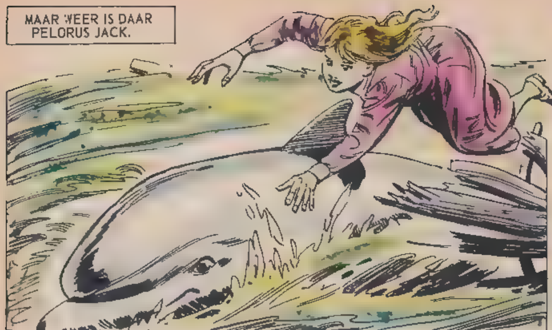

WE MOETEN IETS DOEN, WILLY!
MAAR WAT? HET ZOU LEVENSGEVAARLIJK ZIJN.

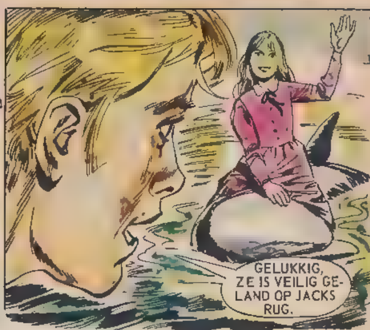

MAAR OP HET LAATSTE MOMENT SPR NGT PELORUS JACK TE VOORSCHIJN.

PELORUS JACK!
JUIST OP TIJD SLEEPT JACK DE BOOT WEG.

MAAR VLAK VOOR DE WATERVAL BREEKT HET TOUW...
TOT OVERMAAT VAN RAMP SLAAT DE SLOEP TEGEN EEN ROTS.
HELP!!
HET TOUW BREEKT!

NU .S HET ECHT MET ME GEBEURD.

MAAR WEER IS DAAR PELORUS JACK.

GELUKKIG, ZE IS VEILIG GE-LAND OP JACKS RUG.

FIJN, DAT JULLIE WEER BIJ ELKAAR ZIJN, MAAR WAT NU?
DE INGANG VAN DE GROT IS NIET VER HIER-VANDAAN.

MET NIEUWE HOOP GAAT IEDEREEN OP PAD. DAN...
O, DIE VLEER-MUIZEN DOEN ONS NIETS.

WE MOETEN HIER WEG! DIE ENGERDS...

MAAR ER ZIJN NOG GROTERE GRIEZELS DAN VLEERMUIZEN.
BLIJF DAAR. ER IS HIER EEN GAT.

HET IS WERKELIJK EEN AFSCHUWELIJK GE-ZICHT...

ALLEMAAL SLANGEN. ZO VER JE KUNT KIJKEN.
HIER DOET ZELFS JACK NIETS AAN.

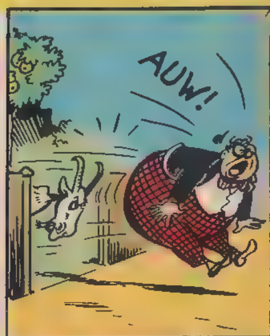
Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

OFSCHOON BILLIE JUIST GEGETEN HEEFT, IS HIJ NOG ALTIJD HONGERIG. DUS.

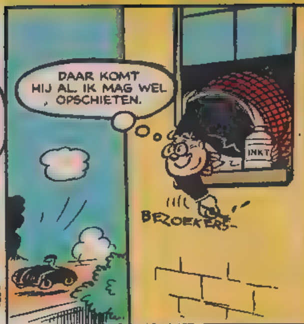

IK WEET NIET WAT JE MET DIE BEZOEKER HEBT UITGEVOERD, MAAR HET ZAL NIET MEER GEBEUREN
AUW!

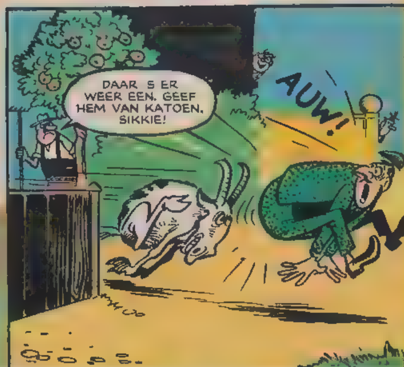

OM MOEILIJKHEDEN TE VOORKOMEN SLUIT IK JE IN JE KAMER OP, WANT ER KOMT NOG EEN ZEER BELANGRIJKE BEZOEKER.
BILLIE

TOCH MOET IK PROBEREN EEN STOKJE TE STEKEN VOOR AL DIE SMULPARTIJEN DIE INKTPOT BRENGT ME OP EEN IDEE.
INKT

DAAR KOMT HIJ AL. IK MAG WEL OPSCHIETEN.
INKT
BEZOEKERS-

BEZOEKERS-INGANG DOOR DE BOOMGAARD
AHA, DIE KANT OP.

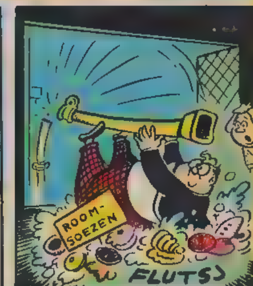

BOOMGAARD
VERBODEN TOEGANG

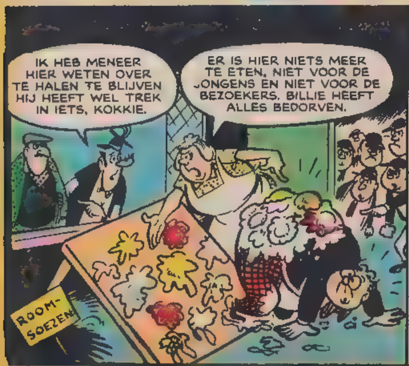

DAAR S ER WEER EEN. GEEF HEM VAN KATOEN, SIKKIE!
AUW!

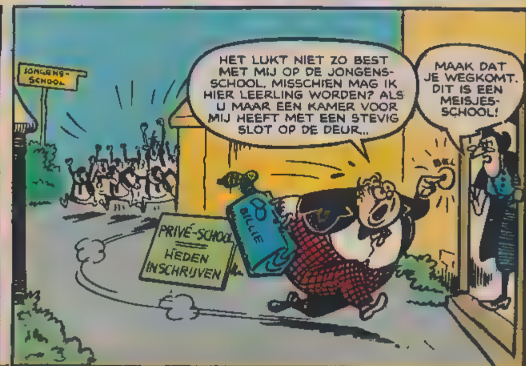

WEG WEZEN!
MENEER, KOM TERUG, HET IS EEN MISVERSTAND!

NU LAAT IK ME LANGS DE REGENPIJP ZAKKEN DAN EET IK AL DAT LEKKERS WEL OP.

OEI, DE REGENPIJP HOUDT ME NIET.
KEUKEN

ROOMSOEZEN
FLUTSJ

IK HEB MENEER HIER WETEN OVER TE HALEN TE BLIJVEN HIJ HEEFT WEL TREK IN IETS, KOKKIE.
ER IS HIER NIETS MEER TE ETEN, NIET VOOR DE JONGENS EN NIET VOOR DE BEZOEKERS. BILLIE HEEFT ALLES BEDORVEN.
ROOMSOEZEN

JONGENS-SCHOOL
HET LUKT NIET ZO BEST MET MIJ OP DE JONGENSSCHOOL. MISSCHIEN MAG IK HIER LEERLING WORDEN? ALS U MAAR EEN KAMER VOOR MIJ HEEFT MET EEN STEVIG SLOT OP DE DEUR...
MAAK DAT JE WEGKOMT. DIT IS EEN MEISJESSCHOOL!
PRIVÉ-SCHOOL
HEDEN INSCHRIJVEN
BILLIE

AR KOMT D

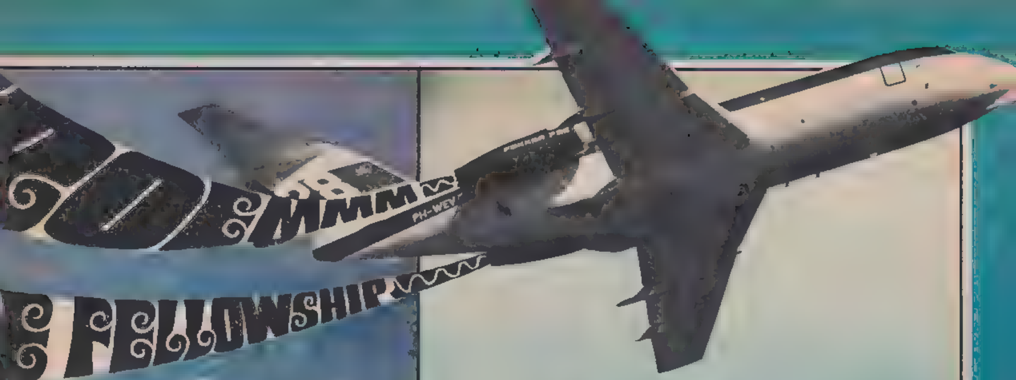

Na jarenlange voorbereidingen en het maken van duizenden tekeningen startte op 9 mei van het vorige jaar de trots van de Nederlandse vliegtuigindustrie, de Fokker F-28 Fellowship, voor zijn eerste proefvlucht. Er volgden nog twee prototypes, die volgepropt met instrumenten en voorzien van schietstoelen voor de vliegers — een proefvlucht is altijd een riskante zaak — het luchtruim ingestuurd werden om na te gaan wat de Fellowship wel en wat hij niet kan hebben. De prestaties bleken boven verwachting te zijn. Maar voordat in mei van dit jaar de eerste seriemachine de hangaars van Fokker uitrolt, zijn er al zo'n slordige 145.000.000 gulden gespendeerd aan ontwikkelingskosten voor de bouw van speciale mallen, gereedschappen en prototypes. Tot nu toe zijn er zes Fellowships verkocht. Om die 145.000.000 gulden rendabel te maken moeten er minstens 150 toestellen verkocht worden. Maar de mannen van Fokker durven dit risico te nemen. Van hun vorige produkt, de Friendship, zijn er 430 verkocht. Daarmee is de Friendship het meest verkochte Europese vliegtuig. Met de verkoop van de Fellowship is niet alleen de Nederlandse vliegtuigindustrie gebaat. In andere fabrieken in Duitsland en Ierland worden romp-, vleugel- en staartdelen gebouwd, die later in Nederland geassembleerd worden. De Amerikaanse Fairchild-fabrieken, die de F-27 Friendship in licentie nabouwen onder het Amerikaanse registratienummer F-227, gaan met de kleinere F-28 hetzelfde doen.

De F-28 is geen bijzonder vliegtuig. Het is de kleinste en jongste van een nieuwe generatie straalvliegtuigen, die te herkennen zijn aan de motoren achter aan de romp en het hooggeplaatste staartvlak. Om in de lucht af te remmen en de landingsuitloop te verkorten heeft de F-28 naast de remkleppen in de vleugels ook nog twee remkleppen aan het einde van de romp onder de staart. Dit is een tot nu toe onbekend snufje aan de Fellowship.

De F-28 is ruim 27 meter lang, heeft een spanwijdte van 23.60 meter en wordt voortgestuwd door twee Rolls-Royce Spey Junior-motoren. Bij de start weegt hij 25.700 kilo. Hij kan 65 passagiers vervoeren met een kruissnelheid van 850 kilometer per uur. Hopelijk is de Fellowship een zelfde succes beschoren als zijn voorganger.

Deze reportage kwam tot stand met medewerking van de Koninklijke Nederlandse Vliegtuigfabriek Fokker

FELLOWSHIP
PH-WEV

fellowship

Brett MacDonald en zijn vrienden hebben Tecumseh gered van de wraak van Potter. Tecumseh herstelt bij Brett thuis van zijn verwondingen. Op een dag leert hij Patrick schieten met pijl en boog.

GROTE RIVIER

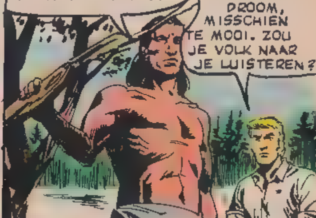

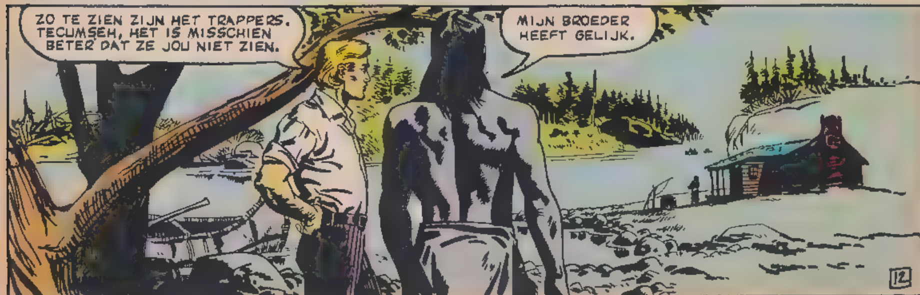

KORTE INHOUD: Kamosi's broer Raneb is gearresteerd op beschuldiging van plundering van de graftombe van farao Tothmes. Kamosi, Baki en Neferoe proberen de werkelijke dieven te ontmaskeren en Ranebs onschuld te bewijzen. Kamosi wordt boodschappenjongen bij de goudsmid Sekmen, die met de Nubiër Wah, Belzar en een onbekende bij de diefstallen is betrokken. De dieven hebben hun buit, bestaande uit kostbare sieraden, naar Sekmens winkel gebracht. Sekmen zal ze omsmelten, maar Neferoe slaagt erin de mand, waarin de schat is verborgen, de winkel uit te smokkelen. Die avond verstoppen de kinderen de schat in Neferoes kamer. Op een gegeven ogenblik klinkt er een gil door het huis.

Baki gooide de deur open en viel bijna de kamer van zijn zusje binnen.

De schatten van de farao

DOOR JANET NEAVLES
ILLUSTRATIES R. v. GIFFEN

HOOFDSTUK XII

EEN GEZICHT BIJ HET RAAM

Een ogenblik stonden de jongens als aan de grond genageld. Ze waren verstijfd van schrik door die onverwachte gil. Toen rende Baki naar de deur. „Neferoe!" schreeuwde hij. „Dat is Neferoe! Ze is in gevaar!"

Hij rukte de deur open en rende door de gang. Kamosi vloog achter hem aan en haalde hem halverwege de gang in. Tey kwam ook uit haar kamer lopen; haar gezicht was lijkbleek en haar ogen stonden angstig. Verderop in het huis klonken voetstappen. Het waren de bedienden, die uit hun verblijven kwamen.

De twee jongens waren het eerst bij Neferoes kamer. Baki gooide de deur open en viel bijna de kamer van zijn zusje binnen. Neferoe stond in doodsangst in een hoek gedrukt, met haar handen tegen haar gezicht. Op het bed stond Mmyoe te blazen en te sissen, met alle haren recht overeind.

Baki haastte zich naar zijn zusje en sloeg zijn arm om haar heen. „Amon zij gedankt dat er niets met je is gebeurd. Maar wat was er aan de hand?"

„Wat is er, Neferoe, vertel gauw!" riep Kamosi tegelijkertijd.

„Een man," fluisterde Neferoe, terwijl een panische angst uit haar ogen sprak. „Er keek een man door het raam naar binnen. Een Nubiër."

„Wah!" riep Kamosi uit.

De twee jongens keken elkaar een ogenblik ontzet aan en toen schenen ze hetzelfde idee te krijgen. Ze vlogen de kamer uit naar de hal. Samen renden Baki en Kamosi de tuin in. Hun ogen moesten even aan de duisternis wennen, maar al gauw zagen ze de omlijningen van de struiken en bomen en van de tuinmuur. Nergens was iets te zien van Wah. Voor zover de jongens konden nagaan, was de tuin volkomen verlaten

Nu kwamen er ook bedienden uit het huis met brandende toortsen. Kamosi nam van een van de slaven een toorts over en haastte zich naar het raam van Neferoe. Diep gebogen keek hij speurend naar de grond. De aarde was te droog om voetsporen te tonen. Maar opeens hield hij zijn adem in. Onder het raam van Neferoe waren chrysanten geknakt en stengels vertrapt

Neferoe had gelijk gehad. Er liep een rilling langs Kamosi's rug. Er was werkelijk iemand in de tuin geweest. „Baki," riep hij zacht, „kijk hier eens!"

Toen zijn vriend bij hem kwam, toonde Kamosi hem de vertrapte bloemen. Baki floot even. „Ze heeft zich dus niets verbeeld," zei hij. „Wah is echt hier geweest."

Kamosi knikte. „Ja." Even was hij stil en toen ging hij door: „Dat wil dus zeggen dat Sekmen zich heeft herinnerd dat Neferoe al eens eerder in de winkel is geweest met je vader. Hij moet geweten hebben hoe zij heette en toen achter jullie adres zijn gekomen. Dat betekent ook dat zij weten dat de sieraden hier zijn."

De bedienden hadden in die tussentijd de hele tuin afgezocht. Sommigen hadden tussen de struiken gekeken en langs de muur en anderen waren de straat opgegaan om in alle richtingen het blok af te zoeken. Maar ze hadden geen succes. Als er echt iemand in de tuin was geweest, was hij ontsnapt.

Tenslotte zei Tey hun dat ze het zoeken maar moesten staken en weer naar binnen moesten komen. Iedereen liep naar binnen en Tey zei tegen de bedienden dat ze konden gaan. Maar Baki viel haar in de rede. „Zeg, moeder, geloof je niet dat het beter is wanneer je een of twee mannen vannacht op wacht zet?"

Tey keek haar zoon verbaasd aan. „Maar waarom? We hebben immers geen spoor van een inbreker gevonden." Ze glimlachte tegen de jongens. „Neferoe zou wel boos op me zijn als ze me kon horen, maar ik geloof dat het gewoon verbeelding van haar was. Het kind is de laatste dagen zo opgewonden geweest door de moeilijkheden waarin Kamosi's broer is geraakt en de roverijen uit de graftombe dat ze gewoon maar dacht iemand bij het raam gezien te hebben. Ik geloof heus niet dat er iemand geweest is. Waarom zou iemand door haar raam gluren?"

De twee jongens keken elkaar met een blik van verstandhouding aan. Ze hadden Tey niets verteld over de sieraden van de farao, omdat ze bang waren dat Tey zich dan nodeloos ongerust zou maken. Vragend trok Baki zijn wenkbrauwen op; hij wilde zijn vriends mening weten, of ze Tey al dan niet op de hoogte moesten brengen. Maar Kamosi schudde zijn hoofd ontkennend. Er was geen enkele reden om Tey bang te maken. Zij zou deze nacht ook niets kunnen doen om hen te helpen. En daarom vond Kamosi ook dat het beter was nóch Tey, nóch Neferoe iets te vertellen over de geknakte bloemen onder het raam.

Zonder dat Tey iets merkte, legde Kamosi even zijn vinger tegen zijn lippen. Baki begreep onmiddellijk uit dit gebaar dat hij beter zijn mond kon houden. Hij gaf zijn vriend een veelbetekenend knipoogje. Maar toch vond hij dat hij zijn moeder ervan moest overtuigen dat het raadzaam was een wacht uit te zetten

„Wel, moeder, of er nu wel of niet iemand geweest is," begon hij, „het is een feit dat Neferoe meende iemand gezien te hebben. Het zal voor haar een geruststellend idee zijn als zij weet dat iemand de wacht houdt over ons en het huis."

Zijn moeder keek hem even weifelend aan. Toen zei ze: „Nu, vooruit dan maar. Als jij denkt dat het haar geruststelt, dan zal ik wel iemand op wacht zetten. Ik wil niet dat het arme kind de hele nacht wakker blijft liggen van angst over iets dat alleen maar in haar verbeelding bestaat."

Tey koos twee jonge, sterke mannen uit. De ene liet ze op wacht staan aan de achterkant van het huis en de andere aan de voorkant.

Neferoe was de hele tijd dat er in de tuin gezocht werd, in haar eigen kamer gebleven met twee dienstmeisjes als gezelschap. Tey en de twee jongens gingen naar haar kamer om te vertellen dat er niemand was gevonden.

„Er was helemaal niemand in de tuin, liefje," zei haar moeder en ze sloeg haar arm stevig om het meisje heen. „Kom maar, ga maar weer lekker op je bed liggen."

Samen met haar moeder liep Neferoe naar het bed, maar ze bleef angstig kijken. Toen ze in bed lag, ging Tey naast haar zitten en streek liefdevol de lange, donkere haren weg van haar voorhoofd.

„Probeer maar lekker te slapen, kindje," zei ze. „Er is werkelijk niemand geweest. Je hebt alleen maar gedacht dat je iemand bij je raam zag. Zet het nu uit je gedachten en ga slapen."

„Maar er was wél iemand," riep Neferoe uit en ze ging rechtop in bed zitten. „Ik heb hem gezien en Mmyoe zag hem ook. Waarom zou hij anders zo hebben staan blazen met al zijn haren overeind?"

„Mmyoe was natuurlijk bang, omdat hij merkte hoe angstig jij was, Neferoe," zei haar moeder.

„Maar ik weet zeker, dat ik een man zag," bleef Neferoe volhouden. Ze keek hulpeloos naar de twee jongens. „Zeggen jullie dan eens wat. Jullie weten dat ik gelijk heb. Jullie dachten ook meteen aan Wah. Hebben jullie hem echt niet gevonden?"

Baki schudde zijn hoofd. „Nee, we hebben hem niet gezien. Als hij bij je raam is geweest, Neferoe, dan heeft hij kans gezien weg te komen voordat wij buiten waren."

„Zeg, Kamosi," wendde het meisje zich tot hun nieuwe vriend, „heb jij ook helemaal niets gezien?"

Kamosi aarzelde even. Hij vond het niet prettig om tegen het meisje te jokken. Maar als hij haar iets zou vertellen over de vernielde bloemen, dan zou ze beslist de hele nacht geen oog meer dichtdoen. Hij besloot haar de volgende dag alles te vertellen. Ze zou bij klaarlichte dag niet bang meer zijn. Hij moest nu proberen haar een beetje gerust te stellen.

„Als ik jou was, zou ik me maar geen zorgen maken, Neferoe," zei hij. „Wanneer je echt Wah hebt gezien, kun je ervan overtuigd zijn dat hij verdwenen is. Baki en ik hebben de hele tuin afgezocht en een paar van de bedienden zijn zelfs de straat opgegaan. Maar niemand heeft zelfs maar een glimp van hem kunnen ontdekken. Heus, er is hier niemand, hoor. We zullen vannacht allemaal rustig kunnen slapen."

„Ja," vertelde Tey, „en Baki wilde per se dat ik een wacht zou uitzetten. Ik heb er een voor het huis gezet en een aan de achterkant. Je ziet dat je helemaal niet bang hoeft te zijn."

Neferoe keek haar broer doordringend aan. Langzaam zei ze toen: „Dus jij gelooft ook dat er iemand is geweest?"

Tey kreeg opeens een goede inval. „Zeg, Neferoe," zei ze, „zou je het soms prettig vinden als een van de meisjes vannacht bij je bleef slapen?" Even streelde Tey haar dochtertje over het haar. Toen ging ze door: „Of wil je liever bij mij in de kamer komen slapen?"

Dankbaar keek Neferoe haar moeder aan. Ze was zo verschrikkelijk bang geweest en nog voelde ze zich niet op haar gemak. Daarom wilde ze niets liever dan de nacht bij haar moeder doorbrengen.

Toen dwaalde haar blik van haar moeder naar haar garderobekast Kamosi merkte hoe Neferoe, ondanks haar angst, nog alle zorg had voor de sieraden die onder in haar kleerkast verborgen waren.

„Ga maar gerust met je moeder mee, Neferoe," zei hij. Toen het meisje hem verbaasd aankeek, ging hij met een glimlach verder: „Jij bent helemaal alleen, maar Baki en ik hebben elkaar. Wij spelen het wel klaar."

Een ogenblikje bleef Neferoe hem aankijken als om aan de weet te komen wat hij precies met die woorden bedoelde. Toen knikte ze met een lachje en zei tegen haar moeder: „Ja, moeder, ik zal heel graag bij u komen slapen." Ze stapte uit haar bed, nam haar hoofdsteun in de ene hand en het poesje in de andere. „Als u het niet erg vindt, neem ik Mmyoe mee," zei ze.

„Natuurlijk vind ik dat niet erg, liefje," zei haar moeder. „Kom, dan gaan we nu maar."

Tey wenste de jongens voor de tweede keer wel te rusten. „Slaap lekker, Baki, en jij ook, Kamosi. Ik weet zeker dat we nu niet meer gestoord zullen worden, hoor." Even zuchtte Tey. „Morgen hebben we tenminste een prettige, rustige dag met de hele familie."

De jongens liepen met Tey en Neferoe naar de gang. Maar zodra Tey, Neferoe en de dienstmeisjes verdwenen waren, gingen Kamosi en Baki vlug terug naar de kamer van het meisje. Heel zacht sloten ze de deur.

„Nou, ik ben blij dat moeder denkt dat het morgen een prettige, rustige dag zal worden," zei Baki een beetje bezorgd. „Zeg, Kamosi, heb jij erbij stilgestaan dat Wah en Belzar en Sekmen en de vierde man, wie hij ook mag zijn, nog steeds op vrije voeten rondlopen? Hoewel we weten dat zij de schuldigen zijn, hebben we nog niets kunnen doen. En ze weten nu dat jij en Neferoe in het bezit zijn van de schat. Ze hebben zelfs jullie spoor hierheen gevonden."

De schatten van de farao

„Ja, daarvan ben ik helaas ook doordrongen,” zei Kamosi somber. „Het spijt me verschrikkelijk dat ik jouw familie zo in moeilijkheden heb gebracht!”

„Ach, Kamosi,” zei Baki, „ik zweer je bij Amon dat ik dit echt niet zo bedoelde.” Even lachte Baki. „Om je de waarheid te zeggen, zouden Neferoe en ik dit allemaal niet graag gemist hebben. Maak je geen zorgen over ons. Ik wilde alleen maar zeggen dat we, ondanks alles wat we weten en gedaan hebben, je broer nog niet hebben kunnen helpen.”

„Ja, dat is zo, Baki,” was Kamosi het met zijn vriend eens. „Denk je dat ik daar niet over heb lopen piekeren? En dan komt er nog bij dat morgen definitief wordt afgesproken wanneer de volgende beroving van de graftombe zal plaatshebben.” In gedachten trok Kamosi diepe rimpels in zijn voorhoofd. „Ik kan nu natuurlijk niet meer naar Sekmen gaan. Na wat er vandaag is gebeurd, is dat uitgesloten. Om precies te zijn: noch Neferoe noch ik kan bij hem in de buurt komen. En behalve Sekmen kunnen ook Wah en Belzar mij herkennen. Maar we moeten toch uitvinden wat er wordt afgesproken. . .”

„O, maar dat is eenvoudig genoeg,” zei Baki achteloos. „Ze kennen mij immers niet! Sekmen had alle aandacht voor jou toen je zo hard uit de winkel wegrende en ik hem over mijn been liet struikelen. Nee, ik ben ervan overtuigd dat hij mij niet kent. En ook Belzar zal mij niet opgemerkt hebben toen ik zijn huis bewaakte. Ik zal die heren morgen wel in de gaten houden, hoor!”

„Je hebt gelijk. Laten we maar gauw gaan.”

Kamosi knikte. „Nou, dat is in elk geval een goed ding. Jij kunt ze veilig bespieden. Als we een beetje geluk hebben, Baki, kun je afluisteren wat ze zeggen.”

„Nou, ze kunnen erop rekenen dat ik mijn oren zo wijd mogelijk zal openzetten,” lachte Baki.

„Toch hebben we al een prachtig resultaat geboekt,” merkte Kamosi op. „We hebben nota bene alle sieraden gered! Maar ik geloof wel dat we er verstandig aan doen ze nu een ander plaatsje te geven,” ging Kamosi verder. „Het is best mogelijk dat Wah gezien heeft dat wij de mand in Neferoes kast zetten. Ze zijn misschien in deze kamer niet veilig.”

De jongens liepen door de kamer naar de garderobekast en maakten hem open. Baki pakte de mand onder de kleren van Neferoe vandaan. De jongens verlieten toen met de mand de kamer. Ze deden de deur heel zacht achter zich dicht om niemand wakker te maken.

Toen ze op de gang waren, fluisterde Baki: „Denk je ook niet dat we de mand het best in mijn kamer kunnen verbergen?” Hij strekte zijn hand al uit om de deur van zijn kamer open te doen.

„Wacht eens even,” fluisterde Kamosi. „Ze weten dat de schat hier is. Wat zou ze tegenhouden om morgen hierheen te komen en de schat te gaan zoeken, als wij met ons allen naar het feest zijn?”

Baki keek zijn vriend aan. Zijn ogen waren groot van schrik. „Maar dat zou betekenen dat de sieraden nergens hier in huis veilig zouden zijn.” Hij beet hard op zijn lippen. „En het is natuurlijk uitgesloten dat we de schat morgen de hele dag met ons mee gaan slepen.”

„Jij kent dit huis beter dan ik,” zei Kamosi. „Weet je geen plaats waar niemand zou zoeken?”

Baki staarde nadenkend voor zich uit. Opeens begon hij te grinniken. „Neferoe heeft eens haar ring verloren in de lelievijver. Hoewel we allebei wisten waar hij was, kostte het ons een halve dag om hem terug te vinden. Ik veronderstel dat de meeste mensen niet in de lelievijver zouden gaan kijken als ze hier iets zouden zoeken. En wat denk jij?”

Kamosi lachte. „Je hebt gelijk, beste vriend. Laten we maar gauw gaan. Maar we moeten wel goed onthouden waar we de schat laten zakken, anders kunnen we hem zelf niet meer vinden.”

De jongens bleven niet lang in de tuin. Toen ze weer het huis binnengingen, waren ze allebei kletsnat. Maar de mand met de schat van de farao was in elk geval veilig verborgen, naar ze hoopten. Hij stond nu op de bodem van de lelievijver, tussen de wortels van de grootste en mooiste lotusbloem.

Bi-Bip tegen JOHNNY YEE-YEE

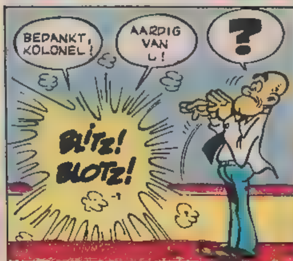
door Jean-Pol

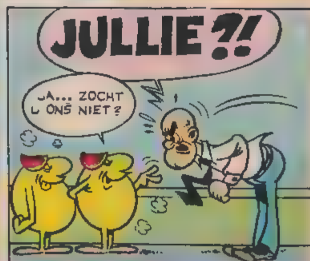

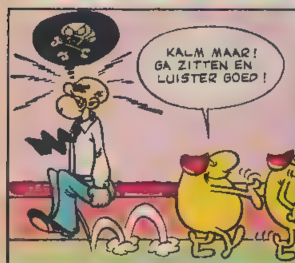

DE AVONTUREN VAN SUSAN

GRAVIN LUNDERWERGER WIL ZICH VAN SUSAN ONTDOEN. ZE HEEFT HET MEISJE DAARTOE DOOR TWEE MANNEN LATEN ONTVOEREN UIT HET KAMP VAN DE ZIGEUNERS, BIJ WIE SUSAN ONDERDAK GEVONDEN HAD.

DEZE KEER ZUL JE ME NIET ONTSNAPPEN!

MAAR WAT HEB IK U DAN GEDAAN, MEVROUW?

SNAP JE DAT NIET? IK BEN NIET DE ZUSTER VAN DE OVERLEDEN GRAVIN. ELSA LUNDERWERGER IS GESTORVEN IN AMERIKA EN IK HEB HAAR PLAATS INGENOMEN OM DE ERFENIS TE KRIJGEN!

NU WORDT SUSAN ALLES DUIDELIJK. ZE BEGRIJPT NU WAAROM DE VALSE GRAVIN HAAR UIT DE WEG WIL RUIMEN.

STEL DAT DE GRAVIN JOU IN HAAR TESTAMENT TOT HAAR ENIGE ERFGENAAM HEEFT BENOEMD.

DAT IS NIET ZO. TANTE CATHERINE HEEFT HET MEESTE AAN DE ARMEN GEGEVEN. JUFFROUW KELLY HAAR SECRETARESSE, KAN DAT BEVESTIGEN.

JUFFROUW KELLY IS NIET MEER HIER EN IK WIL GEEN ENKEL RISICO LOPEN. DAAROM MOET JIJ VERDWIJNEN.

DE VROUW BEGINT ONMIDDELLIJK AAN DE UITVOERING VAN HAAR PLAN.

LAJOS!

LATER...

JE WEET WAT JE MOET DOEN, NIET WAAR? SLUIT HAAR OP DE AFGESPROKEN PLEK OP EN DENK AAN MIJN INSTRUCTIES.

ALS U MIJN BELONING NIET VERGEET, KOMT ALLES IN ORDE.

JE KUNT ME VERTROUWEN, LAJOS. JE WEET DAT IK JE GOED ZAL BETALEN.

JAWEL, MEVROUW, MAAR VERGEET NIET DAT IK U OPMERKZAAM HEB GEMAAKT OP DIE ERFENIS.

DIE MORGEN ONTDEKKEN DE ZIGEUNERS DE VERDWIJNING VAN SUSAN.

WAAR IS LAJOS? IK WED DAT HIJ HIERBIJ BETROKKEN IS!

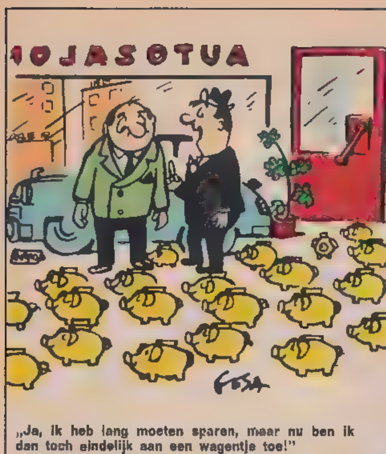
MAAR DE ZIGEUNERS WETEN NIET DAT SUSANS LEVEN IN GEVAAR IS EN DAT ZIJ MAAR WEINIG KANS HEBBEN OM HAAR TE HULP TE KOMEN.

DE DEUR GAAT DICHT VOOR SUSAN KANS HEEFT GEKREGEN EEN WOORD TE ZEGGEN.

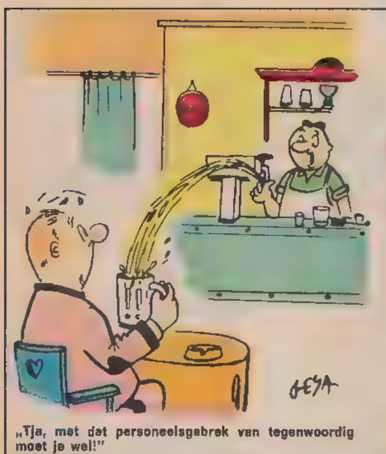
BETEKENT DIT WERKELIJK HET EINDE VOOR SUSAN?

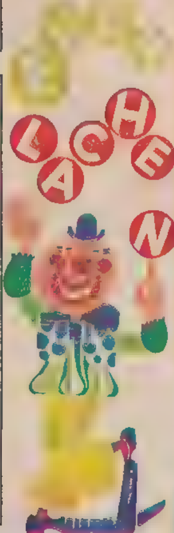
„Ja, ik heb lang moeten sparen, maar nu ben ik dan toch eindelijk aan een wagentje toe!"

„Weet u nog dat u me twee maanden geleden zo'n klein visje verkocht hebt?"

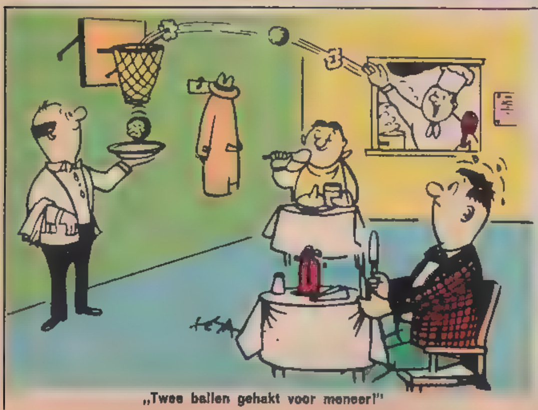

„Tja, met dat personeelsgebrek van tegenwoordig moet je wel!"

„Foei, Fifi, je bent alweer zwaarder geworden!"

„Twee ballen gehakt voor meneer!"

„Als ik u een goede raad mag geven: hier moet wat meer groen!"

DE MAN VAN STAAL

TED EN KEN HEBBEN IN AFRIKA DE OPDRACHT GEKREGEN EEN JONGEN NAAR ZIJN VOOGD TERUG TE BRENGEN, MAAR OM EEN OF ANDERE REDEN WIL HIJ ERVANDOOR GAAN. TWEE SCHURKEN ZITTEN HEM ACHTERNA EN WILLEN HEM GEVANGEN NEMEN.

MAAR TOM BLIJKT IETS ANDERS VAN PLAN TE ZIJN EN GAAT ER IN DE JEEP VANDOOR.

HIJ STEELT ONZE JEEP. IK ZAL HEM...

VECHTEN JULLIE HET MAAR UIT. IK GA TOCH MET NIEMAND MEE. IK WEET WEL OM TE GAAN MET DEZE JEEP.

MAAR DAN KOMT ARCHIE IN ACTIE...

ONTSTEEK JE RAKETTEN. LAND OP DE JEEP EN NEEM HET STUUR OVER.

OKEE!

INTUSSEN...
WAT KRIJGEN WE NU? EEN VLIEGENDE ROBOT!?
ARCHIE, KIJK UIT! TED, JE STUURT HEM RECHT OP DIE HELIKOPTER AF!
TED STELT DE RAKETTEN BUITEN WERKING.
AAAHIEEE! FOUT VAN TED. ARCHIE VALT!
WE HEBBEN NOG NIETS DAN LAST GEHAD MET DAT JOCHIE.

DIT ZAL DE BEVOLKING HIER NIET LEUK VINDEN. WE KRIJGEN DAT JONG NOOIT MEER.
KOP OP, KEN, NIET ZO SOMBER!
KRAAK

INTUSSEN RIJDT TOM AL OVER DE SAVANNEN...
TED EN KEN BEN IK KWIJT. IK RIJD IN DE RICHTING VAN SABUTO TOT DE BENZINE OP IS.

MAAR VLAK ACHTER TOM RIJDEN DE SCHURKEN CARDY EN JELK.
BLIJF VLAK ACHTER HEM, CARDY. HIJ KAN ONS EEN FORTUIN AAN DIAMANTEN OPLEVEREN. ALS HIJ ONS ALLES VERTELT...
IK BEN EEN MEESTER IN HET ACHTERVOLGEN!

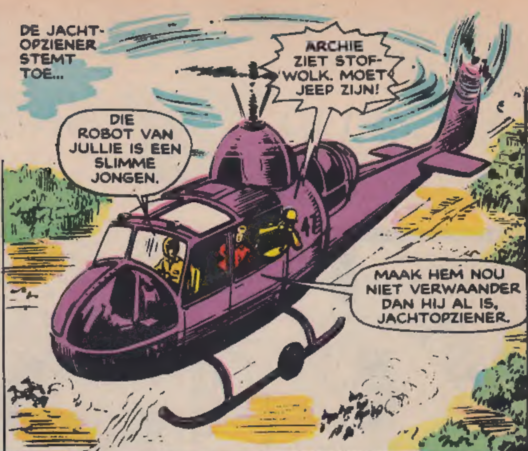

INTUSSEN VERLIEZEN ARCHIE EN ZIJN VRIENDEN KOSTBARE TIJD MET HET HERSTELLEN VAN DE SCHADE.
GOED, GOED. ARCHIE BOUWT EEN NIEUW PAKHUIS. WE BETALEN AL HET BEDORVEN FRUIT.
DAT KLINKT REDELIJK.

DE HELIKOPTER IS VLAKBIJ GELAND...
IS IEDEREEN OKEE? WAT IS ER AAN DE HAND?
WE ZITTEN IN GROTE MOEILIJKHEDEN. WE MOETEN EEN JONGEN TERUGBRENGEN NAAR ZIJN VOOGD. MAAR NU HEEFT HIJ ONZE JEEP GESTOLEN.
ARCH

EEN IDEE!
U BRENGT ONS MET DE HELIKOPTER NAAR DE JEEP.
ARCHIE, DAT WOU IK JUIST VOORSTELLEN. WAT DENKT U ERVAN?

DE JACHT-OPZIENER STEMT TOE...
ARCHIE ZIET STOF-WOLK. MOET JEEP ZIJN!
DIE ROBOT VAN JULLIE IS EEN SLIMME JONGEN.
MAAK HEM NOU NIET VERWAANDER DAN HIJ AL IS, JACHTOPZIENER.

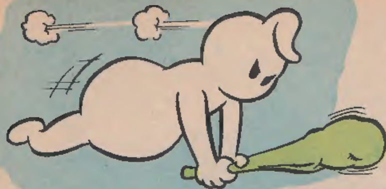

IK VRAAG ME AF WAAROM ZE ACHTER TOM AAN ZITTEN.
HEE, DAT ZIJN CARDY EN JELK!

IK VIND HET HEEL VREEMD. ZE ZULLEN NIET VOOR DE LOL ACHTER ZO'N LASTIG KNULLETJE AAN ZITTEN. ALS WE TOM HEBBEN, MOETEN WE ZIEN UIT TE VINDEN WAT ER ALLEMAAL ACHTER STEEKT.
ÉÉN DING, TED... WAAR TOM IS, ZIJN MOEILIJKHEDEN.

DAAR HEBBEN WE ARCHIE WEER. DEZE KEER IN EEN HELIKOPTER. IK GA SNEL EEN SCHUILPLAATS ZOEKEN.

HIJ HEEFT ONS GEZIEN. HIJ GAAT VAN DE WEG AF, HET OERWOUD IN.
KIJK NOU! HIJ GAAT RECHT OP EEN GROTE MANNETJES-OLIFANT AF!

ZELFS TOM WORDT BLEEK, ALS HIJ DE ENORME OLIFANT VOOR ZICH ZIET.
HIJ IS WOEST OP ME. HIJ KOMT OP ME AF!

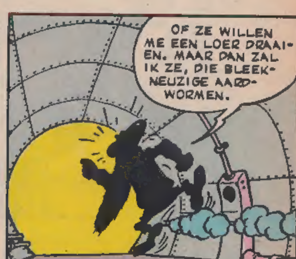
ARTHUR

ARTHUR IS FLINK BEZIG IN HET ROVERSHOL. NUMMER 1 SNELT ZIJN MANNEN TE HULP.
WAT KAN ER NOU GEBEURD ZIJN? IK SNAP ER NIETS VAN!

MIJN MANNEN HADDEN DAT BELACHELIJKE SPOOKJE TOCH AL OVERMEESTERD? IK ZAG HET BIJNA VOORDAT MIJN BEELDSCHERM UITVIEL.

OF ZE WILLEN ME EEN LOER DRAAIEN. MAAR DAN ZAL IK ZE, DIE BLEEKNEUZIGE AARDWORMEN.

OH!
JA, DAAR KIJKT U VAN OP, HÈ?
WE KWAMEN JUIST DAARVANDAAN, TOEN...
ER ZIT IETS ZWARTS OP JE NEUS.

WAT IS HIER AAN DE HAND, STELLETJE WAARDELOZE LAARS. IK KAN OOK NIETS AAN JULLIE OVERLATEN. DAT WIST IK AL, TOEN IK JULLIE UIT DE GEVANGENIS HAALDE.

ALS IK HET NIET DACHT. ER IS WERKELIJK NIET ÉÉN HEER BIJ.

BEDANKEN JULLIE ME ZO DAARVOOR? IS HET NOU ZO MOEILIJK EVEN EEN INDRINGERTJE TE PAKKEN?
DAT ZOU IK U WEL EENS WILLEN ZIEN DOEN. DAT INDRINGERTJE IS ME ER EEN!

IK ZAL ME MET DAT „-TJE" MAAR NIET BELEDIGD VOELEN. WE ZIEN NOG WEL.

GOED, IK ZAL JULLIE EENS WAT LATEN ZIEN. ONDER DE DOUCHE JULLIE. ALS JULLIE GEWASSEN ZIJN, IS HET VARKENTJE DAT OOK.

IK HEB EEN IDEE ZONDER WEERGA.
ZAL MIJ BENIEUWEN.
!

ZO, IK ZAL ONZE VRIEND STRATEEG EENS IETS LATEN ZIEN.
DOUCHES
KRIK KRAK
HA HA HA!
ARTHUR MAAKT VAN DE GELEGENHEID GEBRUIK OM MET EEN SIMPELE SLEUTELOMDRAAI HET MERENDEEL VAN DE BOEVEN OP TE SLUITEN.

EN DE RADDRAAIERS

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs; 35 cent. f 4.55 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 45 cent. Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger. Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34, Antwerpen. Prijs per nummer: 7,–F. Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 834.05 t.n.v. N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij. – Antwerpen.